

LATEN WE HET HEBBEN OVER: VEILIGE VRIENDSCHAPPEN



INLEIDING

Dit boekje is geschreven door kinderen en jongeren. Zij wilden je graag iets vertellen over hoe belangrijk vriendschap is. Ze weten ook dat kinderen niet altijd even aardig zijn voor elkaar en elkaar zelfs pijn kunnen doen. Bijvoorbeeld door nare dingen die ze zeggen of zelfs door te slaan of te vechten. Dit wordt geweld tussen kinderen genoemd. Dit boekje bevat daarom ook enkele tips voor wat kinderen kunnen doen als ze hier het slachtoffer van zijn.

De kinderen en jongeren die de verhalen hebben geschreven en de tekeningen hebben gemaakt, wilden het volgende vertellen:

- Het eerste verhaal is geschreven door kinderen en jongeren in Spanje. Dit verhaal maakt duidelijk waarom het belangrijk is te weten wat geweld tussen kinderen is.
- Het tweede verhaal is geschreven door kinderen in Italië. Dit verhaal gaat over hoe belangrijk vriendschap is, vooral als je bang bent of je zorgen maakt vanwege de manier waarop andere kinderen met je omgaan.
- Het derde verhaal is ook geschreven door kinderen in Spanje. Dit verhaal laat ons inzien dat we allemaal even belangrijk zijn, ook al zijn we allemaal anders. De kinderen die dit verhaal hebben geschreven, willen dat we begrijpen hoe belangrijk het is om elkaar te respecteren en onze verschillen te waarderen.
- Het vierde verhaal is geschreven door kinderen in Roemenië. Dit verhaal gaat over het respecteren van elkaars persoonlijke ruimte en hoe belangrijk dit is wanneer je vrienden probeert te maken.
- Het vijfde verhaal is ook geschreven door kinderen in Roemenië. Dit verhaal maakt duidelijk dat het makkelijker wordt om positief te denken over anderen als je je goed voelt over jezelf.
- Het zesde verhaal is geschreven door kinderen in Frankrijk en België. Dit verhaal gaat erover dat kinderen met een volwassene moeten kunnen praten als ze het slachtoffer zijn van geweld tussen kinderen.

Als iemand je pijn doet of je kwetst, is het belangrijk dat je dat aan een volwassene vertelt die je kent en vertrouwt, zodat die persoon je kan helpen. Als je zelf anderen pijn doet of kwetst, is het ook belangrijk om daar met een volwassene over te praten. Dit kan een van je ouders zijn of iemand anders die voor je zorgt, bijvoorbeeld een leerkracht of een andere volwassene die je kent en vertrouwt. Misschien wil je ook met een volwassene praten over wat je in dit boekje leest. Krop je gevoelens niet op, maar praat erover.

VERHAAL 1

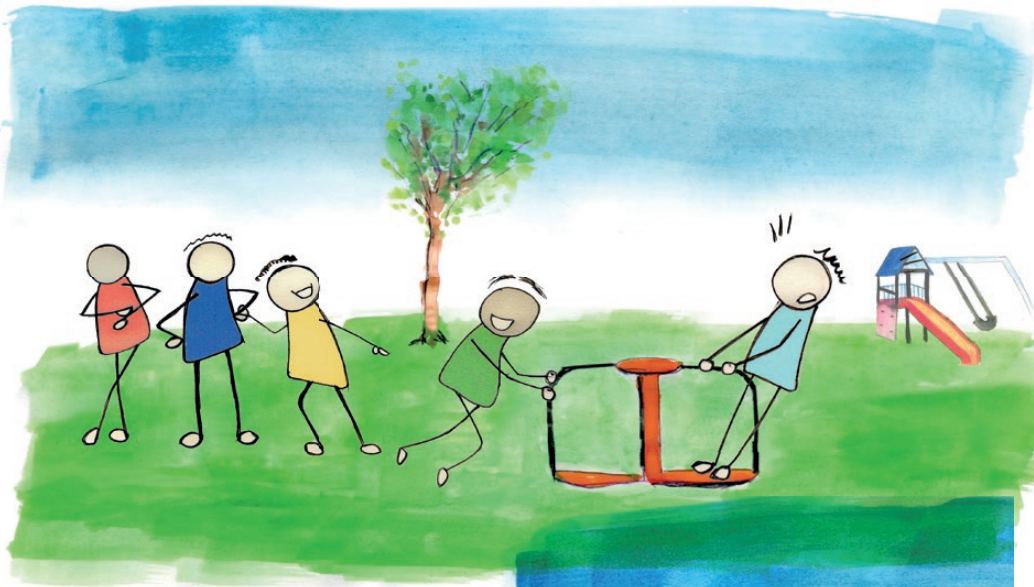
(GESCHREVEN DOOR KINDEREN EN JONGEREN IN SPANJE)

Weten welke verschillende vormen van geweld tussen kinderen er bestaan.

Roberto is een verlegen en onzekere jongen van 9 jaar. Omdat hij graag actief is, gaat hij elke dag na school naar het park. Op een dag ziet hij in het park vier kinderen die ongeveer even oud zijn als hijzelf. Hij besluit hallo te zeggen. Misschien kunnen ze vrienden worden en samen leuke dingen doen. Roberto is wel een beetje bezorgd, omdat de kinderen er een beetje agressief uitzien en hij voelt zich daar niet zo prettig bij.



Als Roberto op de schommel zit, komen de andere kinderen naar hem toe en zeggen ze tegen hem dat hij eraf moet gaan zodat zij erop kunnen. Hij is bang dat ze hem misschien pijn zullen doen en besluit wat verder weg te gaan van de groep. Hij gaat naar het kleine draaimolentje, maar de kinderen komen hem achterna en beginnen het draaimolentje hard rond te draaien. Roberto moet zich goed vasthouden om niet te vallen. Hij vraagt hen om te stoppen omdat hij duizelig wordt, maar ze lachen hem uit, zeggen “hou je vast, bang kuikentje” en maken kakelende geluiden.



Roberto besluit naar huis te gaan. De kinderen roepen hem na en zeggen: “Kom je morgen terug? Het was leuk samen!” Roberto is in de war. Hij weet niet zeker of ze echt met hem willen spelen of dat ze gemeen tegen hem zijn. Hij wil graag vrienden maken en misschien is dit hoe vriendschap werkt?



De volgende gaat Roberto weer naar het park om te zien of de kinderen er weer zijn en of ze dit keer aardiger zullen zijn, maar de kinderen behandelen hem weer op dezelfde manier. Roberto voelt zich verward en verdrietig, maar hij denkt bij zichzelf dat hij nu in ieder geval niet meer alleen is.

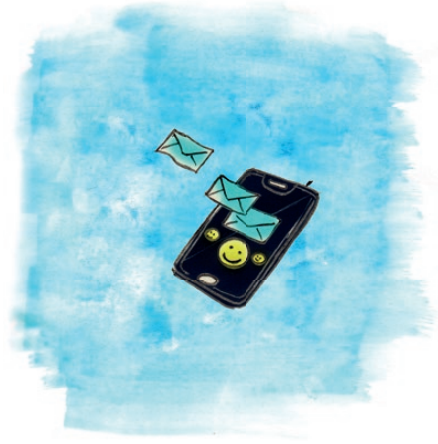


De volgende dag vragen de kinderen hem naar zijn socialmediaprofielen. Ze tonen hun profielen aan hem. Roberto denkt dat dit een teken van vriendschap is en geeft hen zijn gegevens. Die avond krijgt Roberto berichten waar hij zich zorgen over maakt. Het zijn geen leuke berichten. Er staan allerlei nare dingen over hem in.



Roberto blijft teruggaan naar het park in de hoop dat er iets verandert en de andere kinderen hem eindelijk in de groep opnemen. Maar hoewel ze hem laten meespelen, zijn ze nog steeds niet aardig tegen hem.

Dan organiseert de school een workshop waar Roberto aan deelneemt. De workshop gaat over kinderrechten en de verschillende vormen van geweld waar kinderen mee te maken kunnen krijgen. Er wordt gepraat over dingen als pesten, fysiek geweld en online geweld.



Na de workshop denkt Roberto na over hoe hij zich heeft gevoeld in het park toen er berichten over hem online werden geplaatst. Hij realiseert zich dat hij het slachtoffer is geworden van geweld tussen kinderen. Hij had gedacht dat het misschien gewoon een spel was, ook al was hij soms overstuur en bang door wat er gebeurde. Hij schaamt zich dat hij dit heeft laten gebeuren en er niet met een volwassene over heeft gepraat. Na de workshop beseft Roberto hoe belangrijk het is om te leren over geweld tussen kinderen en er open over te praten. Daarom besluit hij een volwassene die hij vertrouwt te vertellen wat er is gebeurd en om hulp te vragen.



EEN ACTIVITEIT DIE JE ZELF KUNT DOEN

Toen Roberto zich gekwetst en verward voelde, kon hij drie dingen doen.

Welke van de drie opties op de volgende pagina kan Roberto het beste kiezen?



<p>OPTIE 1</p> <p>Zich gedeisd houden en niets zeggen</p>	<p>OPTIE 2</p> <p>Erover praten met iemand die hem en andere kinderen kan helpen om Hun problemen bespreekbaar te maken</p>	<p>OPTIE 3</p> <p>Geweld gebruiken</p>
<p>DEZE OPTIE LEIDT ER WAARSCHIJNLIJK TOE:</p>	<p>DEZE OPTIE KAN ERTOE LEIDEN:</p>	<p>DEZE OPTIE KAN ERTOE LEIDEN:</p>
<p>Dat je je verdrietig/ eenzaam/alleen/ schuldig voelt</p>	<p>Dat het geweld stopt</p> <p>Dat je andere kinderen helpt inzien wat geweld is</p> <p>Dat je de persoon die met het geweld is begonnen, helpt inzien wat dat voor effect heeft</p> <p>Dat er een gezonde, veilige en beschermende omgeving ontstaat</p>	<p>Dat je je verdrietig of boos voelt. Anderen pijn doen is geen oplossing.</p>

Draai deze bladzijde om om je antwoord na te kijken.

OPTIE 2 is wat Roberto het beste kan doen. Als hij erover praat met iemand die hij kent en vertrouwt, kan dit ertoe leiden dat het geweld stopt en kan worden voorkomen dat andere kinderen hetzelfde overkomt.

VERHAAL 2

(GESCHREVEN DOOR KINDEREN EN JONGEREN IN ITALIË)

Positieve, respectvolle, gezonde relaties met andere kinderen en jongeren.

Hoi! Ik ben **Aurora Chen** en mijn hoofd zit vol met gedachten en ideeën. Tijdens de les ben ik soms afgeleid. Als ik bijvoorbeeld uit het raam kijk en de herfstbladeren omlaag zie dwarrelen, wil ik net zo dwarrelen als de bladeren. Maar voordat de leraar merkt dat ik niet oplet, brengt mijn vriend Ismael me weer bij de les door te fluisteren: “Waar denk je aan?” En dan glimlachen we naar elkaar. Ik heb ook een paar vriendinnen, maar soms geven ze me rare bijnamen omdat ik zo snel ben afgeleid. Dat vind ik niet zo leuk. Ik wil hen graag zeggen dat dat gewoon is hoe ik ben. Dat ik net als iedereen zo mijn gebreken heb, maar dat ik ook leuke kanten heb. Ik wil hen zeggen dat ze me kwetsen met hun gedrag. Nu probeer ik ze maar gewoon te ontlopen. Als ik erg overstuur ben, kan ik er gelukkig altijd over praten met Ismael. Hij begrijpt me heel





goed en weet me altijd weer op te vrolijken. Het is heel belangrijk voor me dat ik iemand heb die me accepteert zoals ik ben.

Hoi! Ik ben **Brandon** en ik ben altijd druk. Ik doe van alles, zoals karate en toneel, maar ik doe die dingen eigenlijk vooral omdat mijn moeder dat wil. Ze denkt dat ik dat leuk vind, maar eigenlijk is dat niet zo. Mijn vader is vaak weg voor zijn werk en heeft nooit tijd voor me. Ik zou zo graag willen dat hij eens naar een van mijn wedstrijden kwam kijken! Ik ben ook heel jaloers als de buurtkinderen met elkaar buiten spelen en plezier maken, terwijl ik geen leuke dingen doe. Ik ben vaak boos op mezelf en op anderen! Op school vecht ik regelmatig met klasgenoten. Soms sla ik ze in elkaar of scheld ik ze uit. Op andere momenten zonder ik mezelf af. Een tijdje geleden heb ik erover gepraat met mijn tante. Zij begreep me. Ze heeft me geholpen om na te denken over waarom ik me zo voelde. Ze stelde ook voor dat ik elke zaterdagmiddag met mijn neven in het park ga spelen. Dat was een supergoed idee. Ik kan mijn emoties nu op een andere manier uiten en begrijp nu hoe belangrijk het is om vrienden te maken in plaats van andere kinderen pijn te doen. En ik weet nu dat het ook oké is als ik soms even alleen wil zijn. Dan kan ik tijd besteden aan mijn nieuwe hobby: lezen.

Hoi! Ik ben **Kate** en ik woon in een ander huis en een ander land dan de rest van mijn familie. Ik zit in de residentiële jeugdhulpverlening en woon bij een pleeggezin. Mijn leven is als een legpuzzel met heel veel kleine stukjes. Sommige stukjes passen makkelijker in elkaar dan andere en sommige

stukjes zijn zelfs een beetje kapot. Soms kijk ik naar de maan en vraag ik me af hoe anders het leven zou zijn als ik bij mijn ouders zou wonen. Mijn puzzel bestaat uit een heleboel vaders,

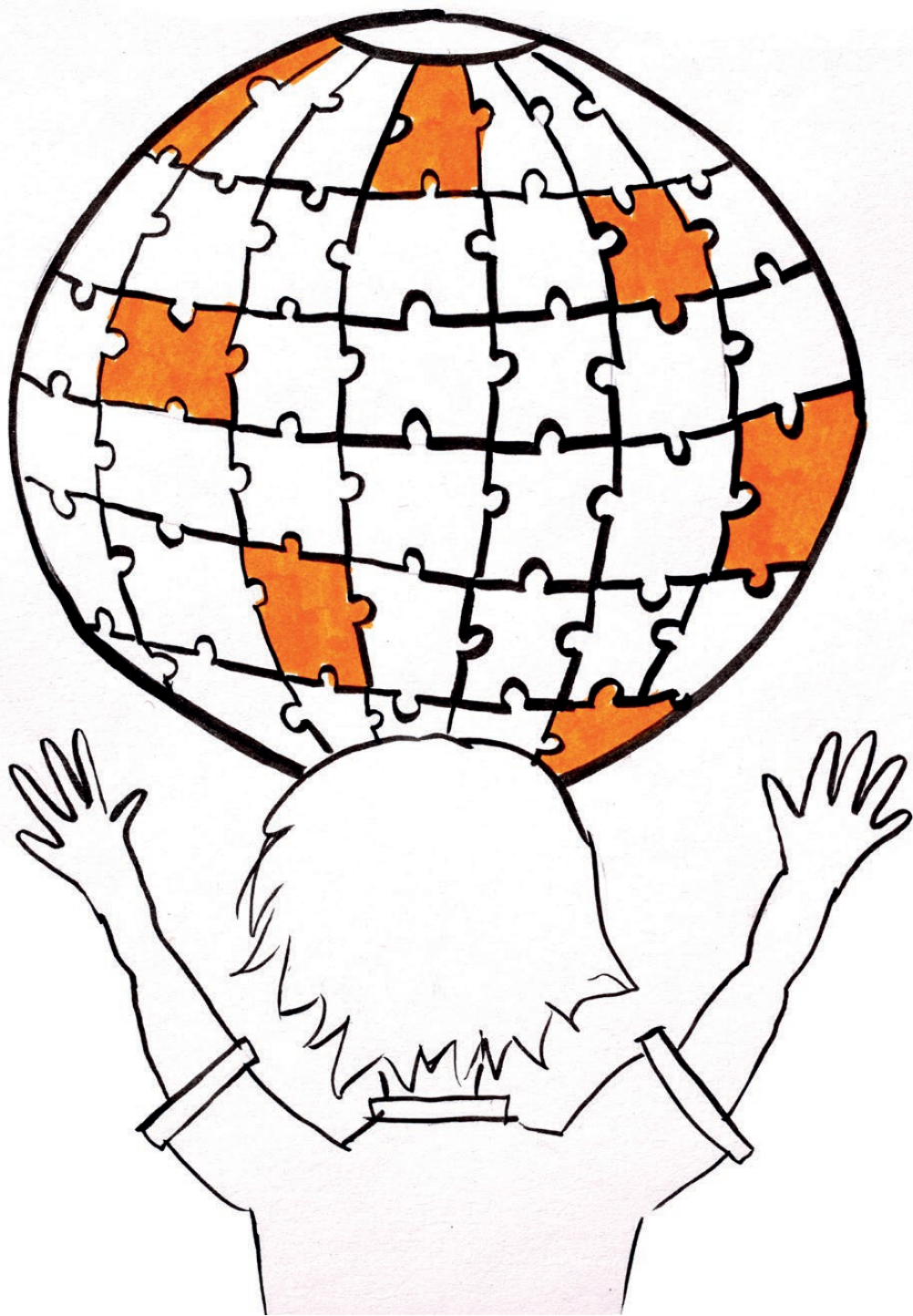


moeders, zussen en broers die allemaal van mij houden en ik van hen. Maar het is ingewikkeld en ik praat er niet zo graag over. Dus als iemand me een persoonlijke vraag stelt, zoals “Hoeveel broers en zussen heb je?”, dan raak ik overstuur en word ik zelfs boos omdat ik niet weet wat ik moet zeggen. Gelukkig is mijn vriendin Chiara er voor me als dat gebeurt en leidt ze me af door te vragen of ik met haar wil spelen. Zij kent mijn verhaal en ik schaam me niet om haar te vertellen hoe ik me voel, omdat ze attent en nieuwsgierig is en altijd met veel interesse naar me luistert. Ik heb dus iemand bij wie ik terecht kan als ik me rot voel. Ik begrijp nu ook wat een goede vriendschap is. Chiara zegt dat ik op mijn eigen manier bijzonder ben en dat we allemaal onze verschillen moeten respecteren en waarderen. Ik weet dat ze me altijd zal steunen. Ik denk dat ik een kleurrijk puzzelstukje voor Chiara kies omdat ze altijd vrolijk is en weet hoe ze me weer aan het lachen krijgt!

EEN ACTIVITEIT DIE JE ZELF KUNT DOEN

Vertel jouw verhaal door de puzzel van jouw wereld in te kleuren.

Denk net als Aurora Chen, Brandon en Kate na over je relatie met leeftijdsgenoten. Welke dingen aan die relaties vind je belangrijk en maken jouw wereld leuk en kleurrijk? Kleur nu de puzzelstukjes in en schrijf in elk stukje een woord of maak er een klein tekeningetje in dat symbool staat voor de dingen die je belangrijk vindt en je blij maken. Veel plezier!

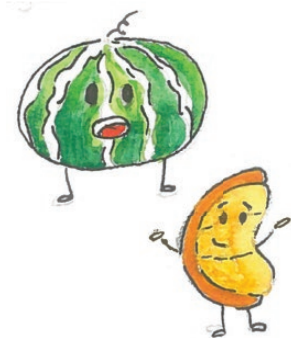


VERHAAL 3

(GESCHREVEN DOOR KINDEREN EN JONGEREN IN SPANJE)

Verschillen respecteren en de onderlinge acceptatie bevorderen.

In Boomgaardddorp leven allerlei vruchten en groenten harmonieus samen, ook al zien ze er allemaal anders uit en smaken ze allemaal anders. Toch gaat het ook weleens mis en zijn er soms kleine meningsverschillen tussen bepaalde vruchten en groenten.



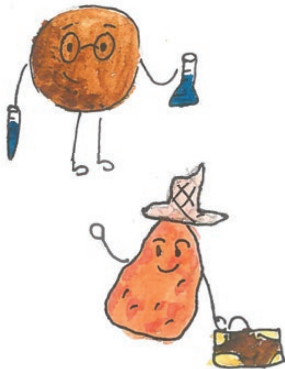
Kortgeleden zijn er twee nieuwe groenten bijgekomen, Aardappel en Wortel, en dat heeft extra druk gelegd op de relaties in Boomgaardddorp. Iedereen vindt dat de nieuwkomers ruimte en water innemen van de anderen. Bovendien besteedt de boer nu bijna al zijn tijd aan hen.

Door deze ruzie met de 'buitenstaanders' worden allerlei oude meningsverschillen weer opgerakeld. De Citroenen en Sinaasappels willen bijvoorbeeld niet meer met de Rode Vruchten spelen. Kokosnoot en Walnoot vragen een paar andere vruchten om hen te helpen met hun huiswerk, maar negeren hen



vervolgens tijdens de pauze. Sommige vruchten schrijven beledigende reacties onder de TikTok-video's van Watermeloen. En de Tomaten hebben zelfs gevochten met de Ananassen.

Appel en Peer, die altijd samen zijn beslissen dat zij iets moeten doen om een einde te maken aan deze situatie. Ze vinden het verschrikkelijk dat er allemaal groepjes zijn en dat ze tegen het ene groepje moeten zijn om met het andere groepje



te kunnen optrekken. Daarom vragen ze Amandel, een heel wijze vrucht, om hulp. Ze vertellen haar over de situatie.

Amandel besluit naar de burenrraad van Boomgaardddorp te gaan en vraagt hen om goed na te denken over de huidige situatie. Ze stelt voor om alle vruchten en groenten bijeen te roepen en samen in gesprek te gaan. Ze moeten leren dat

we allemaal anders zijn, maar dat is net de rijkdom van Boomgaardddorp. Die verschillen maken ons bijzonder. Verschillen zijn geen zwakte, maar juist een sterkte. Ze zorgen ervoor dat we allemaal anders smaken en er anders uitzien en dat alle vruchten en groenten graag worden gegeten.





EEN ACTIVITEIT DIE JE ZELF KUNT DOEN



Schrijf naast elke tekening van een vrucht of groente waarom die volgens jou anders is dan de rest en schrijf ook op wat er goed aan is.



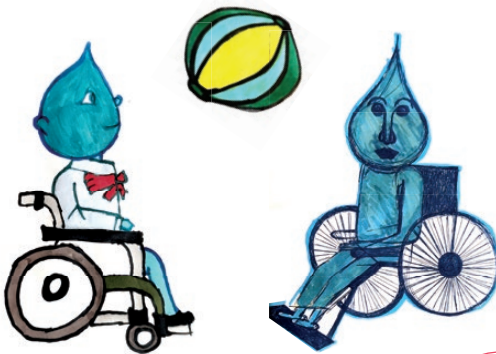
VRUCHTEN EN GROENTEN	WAT IS ER GOED AAN DEZE VRUCHTEN EN GROENTEN? WAT MAAKT ZE ANDERS DAN DE REST?
 <p>Ananas</p>	
 <p>Sinaasappel</p>	
 <p>Watermeloen</p>	
 <p>Kokosnoot</p>	
 <p>Sla</p>	
 <p>Aardappel</p>	
 <p>Wortel</p>	
 <p>Aardbei</p>	
 <p>Tomaat</p>	
 <p>Granaatappel</p>	
 <p>Peer</p>	
 <p>Amandel</p>	

VERHAAL 4

(GESCHREVEN DOOR KINDEREN EN JONGEREN IN ROEMENIË)

Grenzen en persoonlijke ruimte respecteren.

Dit is VUUR. VUUR is altijd boos en gefrustreerd. Hij weet niet goed waarom. Hij is gewoon zo. Op een mooie zomerdag is VUUR bij het zwembad. Daar ziet hij DRUPJE en zijn VRIEND met de bal spelen.



Het is een prachtige bal. En ze lijken zo gelukkig! VUUR wil ook meespelen, maar DRUPJE en zijn vriend willen dat niet. VUUR WIL DE BAL HELEMAAL VOOR ZICHZELF HEBBEN! Plotseling komt de bal vlak voor zijn voeten terecht!

DRUPJE vraagt:



Mogen we onze bal terug?



VUUR aarzelt om de bal terug te geven. Hij wil hem eigenlijk niet teruggeven. Hij wil ermee spelen. Het is niet zijn bal, maar hij besluit hem toch voor zichzelf te houden. Maar als hij probeert weg te komen, gebeurt er iets. DRUPJE probeert de bal terug te pakken en VUUR duwt hem per ongeluk in het water. Gelukkig kan iemand in het zwembad DRUPJE opvangen en voorkomen dat hij kopje onder gaat.



VUUR is blij dat er op tijd hulp kwam. Hij voelt zich rot over wat er is gebeurd. Hij zegt tegen DRUPJE:

Het spijt me heel erg wat er is gebeurd. Ik had de bal niet mogen oppakken, maar ik wilde die bal zo graag hebben. Het spijt me. Ik beseft dat het helemaal mis had kunnen gaan toen je in het water viel. Zullen we samen spelen?



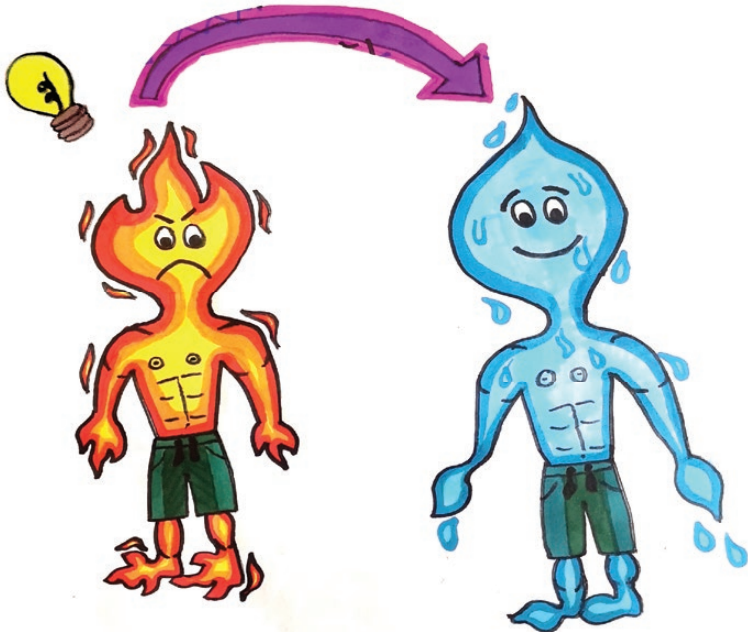
DRUPJE zegt:

Goed idee!
Laten we met
z'n allen
spelen.



VUUR begrijpt nu dat zijn boosheid en jaloezie ervoor zorgden dat hij iets van een ander kind wilde afpakken, wat bijna leidde tot een vreselijk ongeluk. Hij begrijpt ook dat je elkaars grenzen moet respecteren. Dat je je niet aan anderen moet opdringen en geen dingen mag afpakken. Je moet het vriendelijk vragen.

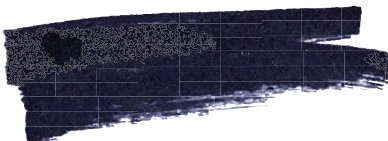
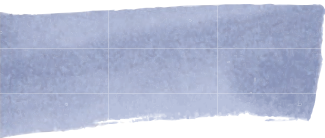
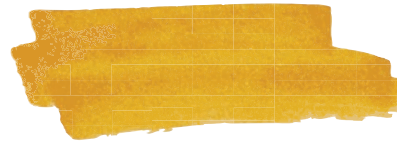
NADAT VUUR BESEFTE DAT HIJ EEN FOUT HAD GEMAAKT EN ZICH HAD VERONTSCHULDIGD, VOELDE HIJ ZICH PLOTSELING RUSTIGER EN WERD HIJ KOELER WATER.

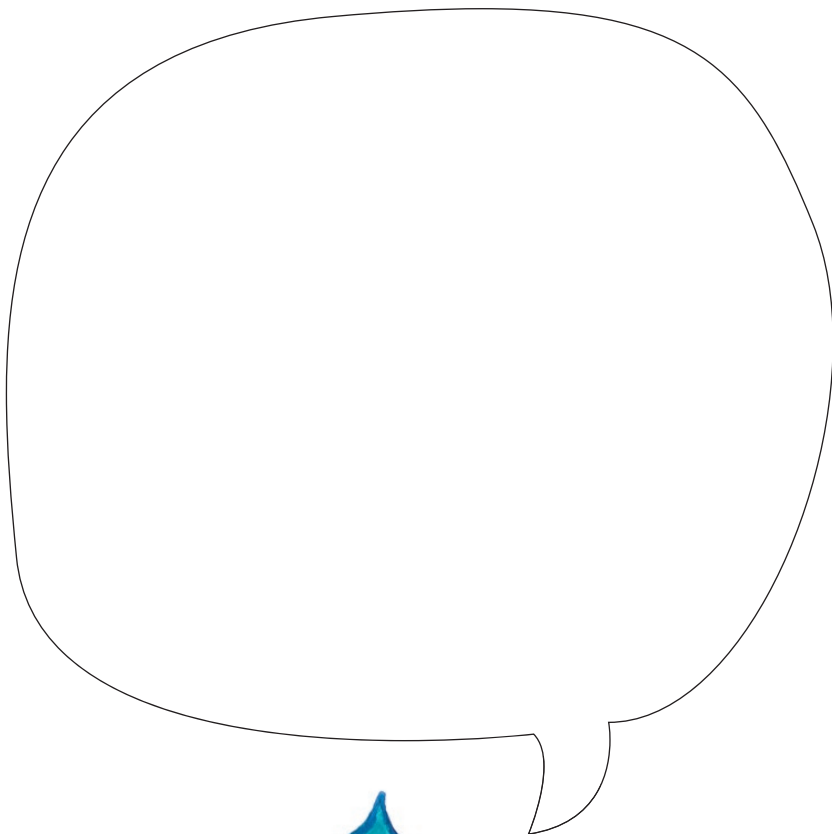


Ik begrijp nu dat niet alles van mij is! Ik moet meer rekening houden met de mensen om me heen! Ik mag alleen spelen met de dingen die van anderen zijn als ze dat goed vinden! "NEE" betekent "NEE"!

EEN ACTIVITEIT DIE JE ZELF KUNT DOEN

Het is oké om 'nee' te zeggen als je iets niet met iemand anders wilt delen. Eerst wilde DRUPJE niet dat VUUR met de bal zou spelen. Hij vond het spannend omdat VUUR een beetje eng leek om mee te spelen. Er zijn verschillende manieren om 'nee' te zeggen. Kun je een aantal manieren bedenken waarop DRUPJE 'nee' had kunnen zeggen tegen VUUR zonder zich onveilig te voelen? Schrijf in de tekstballon wat DRUPJE zou kunnen zeggen.



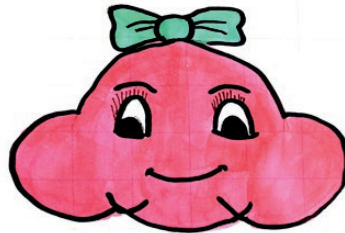


VERHAAL 5

(GESCHREVEN DOOR KINDEREN EN JONGEREN IN ROEMENIË)

Het belang van eigenwaarde.

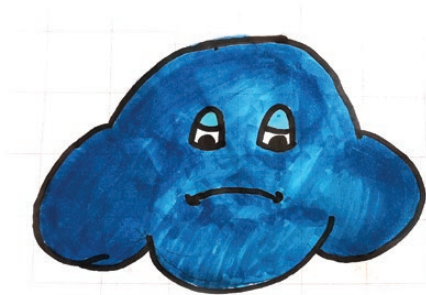
Desiree was een wolkje dat in het Hoge Rijk woonde. Ze dacht dat ze het mooiste en krachtigste wolkje ter wereld was.



Op een dag ging Desiree op reis omdat ze wilde weten of er op andere plekken in de wereld dingen waren die meer waard waren dan de dingen die ze zelf had. Op een dag ontmoette ze de Maan, die werd beschouwd als de wijste persoon aan de Hemel.

Maan vroeg haar: “Wat vind je belangrijker: rijk zijn of gelukkig zijn?” Desiree antwoordde: “Ik dacht altijd dat geld me gelukkig maakte. Maar nu ik er goed over nadenk, ben ik vooral ongelukkig doordat ik geen echte vrienden heb.”

Maan was blij met haar antwoord. Hij zei dat ze haar reis moest voortzetten en verder moest onderzoeken wat ze echt belangrijk vond in het leven.



Plotseling stak er een storm op en werd Desiree meegevoerd door de wind. Ze kwam terecht aan de rand van een prachtig meer. Hier ontmoette ze een andere wolk, Will, en ze werden vrienden.

Desiree vertelde Will over haar leven en ze kwamen tot de conclusie dat hun levens veel gelijkenissen hadden. Will vertelde Desiree over het Kleine Rijk. Dat was de plek waar hij vandaan kwam en het gevoel had nergens goed in te zijn. Daarom ging hij op reis om meer over zichzelf te weten te komen.

Onderweg kwam hij Vallende Ster tegen. Vallende Ster vroeg hem waarom hij zo weinig eigenwaarde had en dacht dat hij nergens goed in was.



Will antwoordde: "Vroeger lachten de kinderen met wie ik speelde me altijd uit omdat ik niet goed was in spelletjes. Daarom wilde ik niet meer met ze spelen." Nadat Vallende Ster Wills verhaal had gehoord, liet ze hem een wens doen. Will wenste dat hij meer zelfvertrouwen had, zodat het hem minder zou raken als andere kinderen hem uitlachten.



Hun zoektocht naar zichzelf bracht Will en Desiree bij elkaar en ze concludeerden dat eigenwaarde heel belangrijk is als je goede vriendschappen probeert op te bouwen.

EEN ACTIVITEIT DIE JE ZELF KUNT DOEN

Kun je in de woordzoeker de ontbrekende woorden vinden die in de zin passen? Zo ontdek je wat Will en Desiree hebben geleerd tijdens de reis van hun leven.

Een **G _ _ K _ _ G** (1) kind dat veel **Z _ _ F V _ _ T _ _ _ _ N** (2) heeft en zich **B _ W _ _ T** (3) is van zichzelf en zijn eigen **G _ _ _ Z _ N** (4) doet minder snel andere kinderen **P _ _ N** (5).



Draai deze bladzijde om om je antwoord te controleren.

(1) GELUKKIG; (2) ZELFVERTROUWEN; (3) BEWUST; (4) GRENZEN; (5) PIJN.

VERHAAL 6

(GESCHREVEN DOOR KINDEREN EN JONGEREN IN FRANKRIJK EN BELGIË)

Bij wie kunnen kinderen en jongeren terecht?

Vier beste vrienden zijn samen op vakantie en slapen in stapelbedden. Een van de volwassenen die mee is, roept: "Slaap lekker!"



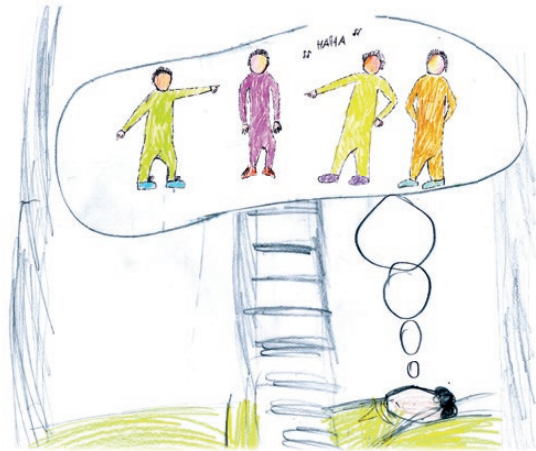


Een van de kinderen heeft wat problemen met andere kinderen in de klas. Ze wordt veel geplaagd. Nu droomt ze daarover. In haar droom lacht een ander kind haar uit en zegt: "O, je bent zo dik!"

Een van de andere vrienden heeft ook een nare droom. In haar droom is ze in het park. Ze verstopt zich achter een muur en kijkt naar twee andere kinderen. Ze hoort de jongen zeggen: "Wij zijn vriend en vriendin, dus we moeten elkaar kussen!" Maar het meisje zegt: "Nee, dat wil ik niet!" De jongen negeert haar en probeert haar toch te kussen. Het kind dat dit droomt weet niet goed of dit nu verkeerd is of niet.



De derde vriend heeft ook geen leuke droom. Hij droomt dat er allemaal kinderen om hem heen staan die hem uitschelden omdat hij uit een ander land komt. Iedereen lacht en zingt gemene liedjes over buitenlanders. Hij weet niet hoe hij kan zorgen dat ze daarmee stoppen.



De vierde vriend heeft een heel ander soort droom. Hij zit een veel kleiner kind achterna en probeert een zakje snoep af te pakken.



Op de deur van de kast in de slaapkamer hangt een plaatje van Superhond. Plotseling komt Superhond tot leven en stapt hij uit het plaatje.



Superhond zegt tegen de kinderen: “Het is maar een droom. Wat kun je doen om de dingen die in je droom gebeuren te laten stoppen?”

De vier kinderen worden wakker en denken na over een antwoord.



De eerste van de vriendengroep geeft als eerste antwoord. Ze zegt dat het belangrijk is om dingen niet op te kroppen. Ze zegt dat ze een brief zou schrijven waarin ze haar situatie uitlegt en dat ze die zou geven aan iemand die haar kon helpen.



De tweede van de vriendengroep zegt tegen Superhond dat ze naar een volwassene zou gaan die ze vertrouwt en om advies zou vragen. Ze zou de volwassene vragen: "Is het normaal om iemand te dwingen je te kussen?" Ze zou ook willen weten wat goed en slecht gedrag is.



De derde van de vriendengroep zegt tegen Superhond dat hij aan zijn sportcoach bij wie hij zich goed voelt, zou vragen: "Kan ik ergens met je over praten?" Daarna zou hij de coach vertellen wat er gebeurd was.

De vierde zegt tegen Superhond dat hij naar het kind dat hij achterna zat toe zou gaan en zou vragen of die het hem kon vergeven. Hij beseft dat het verkeerd is om andere kinderen te pesten en te intimideren.



EEN ACTIVITEIT DIE JE ZELF KUNT DOEN

Waar of niet waar?

Wat is een vertrouwenspersoon?

<i>Iemand die je niet veroordeelt</i>	<i>Iemand die je een ongemakkelijk gevoel geeft</i>
<i>Iemand die al je geheimen doorvertelt aan anderen</i>	<i>Iemand die je grenzen respecteert</i>

Controleer je antwoorden op de volgende pagina.

WAAR

Een vertrouwenspersoon veroordeelt je niet om wat je doet of zegt.

NIET WAAR

Een vertrouwenspersoon geeft je een goed gevoel.

NIET WAAR

Bij een vertrouwenspersoon zijn je geheimen in principe veilig. In sommige gevallen moet de vertrouwenspersoon anderen vertellen over je situatie. De vertrouwenspersoon zal dan alleen de personen inlichten die dit echt moeten weten.

WAAR

Een vertrouwenspersoon dwingt je nooit om ergens over te praten of iets te doen als je dat niet wilt.



DANKWOORD

©SOS Kinderdorpen Internationaal, 2022
Gepubliceerd in Oostenrijk door SOS Kinderdorpen Internationaal.
Eerste editie gepubliceerd in oktober 2022.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van SOS Kinderdorpen Internationaal, of zoals uitdrukkelijk toegestaan door de wet, of onder voorwaarden overeengekomen met de bevoegde organisatie voor reprografierechten. Verzoeken in eerste instantie aangaande verveelvoudiging buiten het toepassingsgebied van bovenstaande bepaling moeten aan SOS Kinderdorpen Internationaal worden gezonden op onderstaand adres.

SOS Kinderdorpen Internationaal

Hermann-Gmeiner-Str.51
A-6020 Innsbruck, Austria
Email: train4childrights@sos-kd.org

Hoofdauteurs

Kinderen en jongeren in België, Frankrijk, Italië, Roemenië en Spanje die deelnamen aan het project “Applying Safe Behaviours (beschermend gedrag toepassen): voorkomen van en reageren op geweld tussen kinderen”.

Redacteurs

Dr Chrissie Gale and Evelyn Vrouwenfelder

Ontwerp en lay-out

Bestias Design



Deze publicatie is geproduceerd met financiële steun van de Europese Unie. De inhoud is uitsluitend de verantwoordelijkheid van SOS Kinderdorpen en geeft niet noodzakelijkerwijs de mening van de Europese Unie weer.

Gecofinancierd door het programma voor rechten, gelijkheid en burgerschap van de Europese Unie.



**SOS CHILDREN'S
VILLAGES**



Co-funded by the Rights,
Equality and Citizenship
(REC) Programme of the
European Union



Applying Safe Behaviours

PREVENTING AND RESPONDING
TO PEER VIOLENCE